בבית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו

ת.צ. 37252-01-23
לפני כב' השופטת לימור ביבי

תאריך חתימה: 02/09/2025 תאריך אחרון להגשה: 10.09.2025

בעניין:

סייברלוג'יק בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד גיל רון ו/או אהרן רבינוביץ
ממשרד גיל רון, קינן ושות', עורכי דין
מרח' ויצמן 32 (בית לסין), תל אביב 6209105
טל': 03-6967676; פקס': 03-6967673

המבקשת בבקשה לאישור התובענה כייצוגית;

- נ ג ד -

בנק לאומי לישראל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד שרון לובצקי הס (מ.ר. 19611)
ו/או יניב הולצמן (מ.ר. 77615)
ממשרד עמית, פולק, מטלון ושות', עורכי דין
מרח' ראול ולנברג 18, בניין D, תל-אביב 6971915
טל': 03-5689000; פקס': 03-5689001
דוא"ל: yanivh@apm.law

המשיב בבקשה לאישור התובענה כייצוגית;

בקשה לאישור הסדר פשרה

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת על ידי הצדדים בבקשה לאישור התביעה כייצוגית שבכותרת (להלן: "**הבקשה לאישור**"), לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיפים 18-19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**" או "**החוק**") ולתקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "**התקנות**"), ולהורות כדלקמן:

(1) לאשר את הסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים כמפורט בבקשה זאת להלן, וליתן לו תוקף של פסק דין (להלן: "**הסדר הפשרה**" או "**ההסדר**");

(2) לפסוק גמול למבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה כמפורט בפרק ה' להלן.

(3) בהינתן הוראת בית המשפט הנכבד, יפרסמו הצדדים מודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים, וזאת בנוסח המצורף **כנספח 1**.

בהתאם לסעיף 18(ב) לחוק ולתקנה 12(ב) לתקנות, בקשה זו נתמכת בתצהיריהם של הצדדים ובאי כוחם המצורפים **כנספח 2**.

להלן הסדר הפשרה ונימוקי הבקשה לאישורו:

א. מבוא – טענות הצדדים והשלב שבו נמצא ההליך

א.1 הגדרות

1. **להלן ההגדרות הרלוונטיות לצרכי הסדר זה:**

"**הבקשה לאישור**" – הבקשה לאישור תובענה כייצוגית שבכותרת שהגישה המבקשת ביום 16.1.2023 כנגד המשיב;

"**המבקשת**" – סייברלוג'יק בע"מ;

"המשיב" או "הבנק" – בנק לאומי לישראל בע"מ;

"המועד הקובע" – מועד אישור הסדר פשרה זה בפסק דין חלוט;

"התקופה הרלוונטית" – החל מיום 1.1.2016 (מיום זה בוצעה בדיקה והשבה);

"כללי הבנקאות (שירות ללקוח) (עמלות), התשס"ח–2008" – כללי העמלות;

"התעריפון" או "תעריפון המשיב ליחידים ועסקים קטנים" – תעריפון העמלות ליחידים ולעסקים קטנים של המשיב, אשר פורסם לפי הוראות כללי העמלות ואשר היה בתוקף בתקופה הרלוונטית;

"עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ" – "עמלת העברת מטבע חוץ בארץ ומבנק אחר בארץ - לחשבון או מחשבון אותו לקוח (בפיקוח)" המופיעה תחת פריט 10 ל"פרק 5-מטבע חוץ" לתעריפון המשיב ליחידים ועסקים קטנים;

"לקוחות זכאים" – כל לקוח של המשיב אשר חויב בתקופה הרלוונטית בעמלת העברת מט"ח עצמית בארץ בקשר עם פעולה בסכום העולה על 600 דולר ארה"ב, וחויב בעמלה הגבוהה מן העמלה המפוקחת הקבועה בתעריפון, אשר עמדה נכון לאותה עת על סך של 10 דולר ארה"ב.

<u>2.א תמצית טענות הצדדים</u>

2. ביום 16.1.23 הגישה המבקשת נגד המשיב את הבקשה לאישור. בבקשה לאישור נטען, כי כאשר לקוחות המשיב המסווגים כלקוחות מסוג יחידים ועסקים קטנים מקבלים מט"ח לחשבונם מחשבון אחר <u>על שמם</u> בבנק אחר בארץ (להלן: "**העברה עצמית**") בסכום העולה על 600 דולר ארה"ב, גובה המשיב עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ הגבוהה מהעמלה המפוקחת בסך 10 דולר המופיעה בתעריפון המשיב.

3. ביום 1.2.24 הגיש המשיב תשובה מטעמו לבקשה לאישור בצירוף תצהיר נציג מוסמך במסגרתה עמד המשיב על כך שלאחר קבלת בקשת האישור ביצע בדיקה בנושא וגילה כי אכן קרתה תקלה נקודתית וזמנית בגביית עמלה בגין העברות עצמיות מעל $600 וזאת במהלך מעבר שביצע הבנק למערכת חדשה אשר מטפלת בתקבולי מט"ח (להלן: "**המערכת**").

4. כך הוסבר, כי הבנק השיק מערכת אשר יודעת במקרים מסוימים לטפל בתקבולי מט"ח, לרבות זיהוי המקרים בהם מדובר בהעברה עצמית, אלא שבתקופה מסוימת אירעה תקלה בעטיה חויבו הלקוחות שביצעו העברה עצמית בסך מעל $600 ביתר. עד לשנת 2022 המערכת פעלה כפיילוט בלבד ובהתאם היו יחסית מעט העברות שנחתמו באמצעותה.

5. עוד צוין, כי במקרים המתוארים בבקשה לאישור (סעיפים 20-23 לבקשה לאישור), המערכת אומנם זיהתה שתקבול המט"ח התקבל מחשבון של אותו הלקוח בבנק אחר, כלומר כי מדובר בהעברה עצמית, אולם בשל תקלה חויבו הלקוחות בעמלת העברה אחרת, במקום בעמלת העברה עצמית.

6. בהקשר זה אף צוין, כי בעקבות הגשת הבקשה לאישור גילה הבנק אודות התקלה במערכת ופעל באופן מידי לתיקון התקלה. בהתאם, התקלה תוקנה עוד ביום <u>28.2.23</u>.

7. עוד עמד המשיב על כך שמבדיקה שערך הבנק, עלה כי הסכום המצרפי בו חויבו כלל לקוחות הבנק ביתר בשל התקלה שלעיל בתקופה הרלוונטית עומד על סך של <u>כ-130,000 ₪</u> בלבד. זאת בגין עסקאות של תקבולי מט"ח עצמיים אשר נחתמו במערכת, ובגינם חויבו הלקוחות בעמלה בשיעור הגבוה מ-10 דולר. הבדיקה בוצעה על ידי הבנק, לא רק ביחס למקרים בהם אירעה התקלה במערכת, אלא ביחס לכל חברי הקבוצה בתקופה הרלוונטית. בהתאם לכך, חברי הקבוצה הזכאים כוללים לא רק את המקרים שבהם

אירעה התקלה, אלא את כל מי שנגבתה ממנו העמלה ביתר בתקופה הרלוונטית. ביום 23 ביולי 2024 הוגש על כך תצהיר, וכן דין וחשבון של רואה החשבון המבקר, שאישר את הבדיקה והתצהיר, וביום 30 בספטמבר 2024 בית המשפט הנכבד קבע כי "יש בדו"ח רואה החשבון בדיקה מספקת".

8. בהתאם, הודיע הבנק כי הוא נערך להשיב ללקוחות הזכאים את מלוא סכומי העמלות שנגבו מהם ביתר, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין. בנסיבות אלה, טען הבנק, כי דין הבקשה לאישור להידחות, מאחר שהיא מיצתה את עצמה – הן במישור ההשבה ללקוחות בגין העבר, והן במישור העתידי, שכן התקלה תוקנה ואינה צפויה להישנות.

9. יצוין, כי אין באמור לעיל כדי למצות את טענות המשיב, ואלו פורטו והוסברו בהרחבה בתשובתו לבקשה לאישור.

10. ביום 3.3.24 הגישה המבקשת תגובה מטעמה לתשובת המשיב לבקשה לאישור. המבקשת טענה בין היתר כי לא די בהשבת הפרשי הצמדה וריבית, וכי על המשיב להשיב גם ריבית חובה בנקאית החלה על יתרת החובה בחשבון. עוד טענה המבקשת כי נדרש בעל תפקיד שייפקח על ביצוע ההשבה.

<u>א.3 הליכים נוספים והשלב שבו מצוי הדיון</u>

11. ביום 12.3.24 התקיימה ישיבת קדם משפט בתיק, במהלכה לובנו טענות הצדדים. בתום הדיון ניתנה החלטת בית המשפט לפיה נשמעו טענות הצדדים בדבר מנגנון הבדיקה לשם בחינת הצהרת הבנק בנוגע לסכומים שנגבו ביתר והן בנוגע לאופן חישוב סכום ההשבה (הריבית שתושב על הסכום שיושב). בית המשפט הנכבד קבע כי בשלב הראשון יש לבחון את מנגנון הבדיקה. בהתאם, הבנק טען כי אין צורך במנגנון בדיקה, וכי ניתן להסתפק בהצהרה מטעם נציג הבנק, לחלופין, הגיש מנגנון בדיקה מוצע מטעמו, המבקשת הגישה תשובתה למנגנון המוצע במסגרתה עמדה על מינוי בודק, והבנק הגיש תגובה לתשובת המבקשת.

12. ביום 27.5.24 ניתנה החלטת בית המשפט לפיה לא ניתן להסתפק בתצהיר של נציג הבנק. התקבלה הצעתו החלופית של הבנק בדבר מנגנון הבדיקה, ובית המשפט הורה כי נוסף על הגשת תצהירו של נציג הבנק שצורף לתשובה לבקשה לאישור, יעביר הבנק את הנתונים שבתצהיר לבדיקת רואה החשבון החיצוני של הבנק, אשר יבדוק את הנתונים האמורים מול השליפות שבוצעו על ידי הבנק ויוודא את נכונותם.

13. ביום 23.7.24 הגיש הבנק הודעה על הגשת תצהיר נציג מוסמך ודו"ח רואה חשבון מבקר ממנו עולה כי אושרו תוצאות השליפה של הבנק לפיהן הסכום המצרפי בו חויבו כלל לקוחות הבנק הרלוונטיים ביתר עומד על סך 33,706.93 דולר ארה"ב בגין 1908 עסקאות. המבקשת הגישה עמדתה בקשר עם הדו"ח שהגיש הבנק וטענה כי אינו מספק, והבנק הגיש התייחסותו לעמדת המבקשת. ביום 30.9.24 ניתנה החלטת בית המשפט לפיה נחה דעתו כי יש בדו"ח רואה החשבון כדי להוות בדיקה מספקת.

14. ביום 1.12.24 התקיימה ישיבת קדם משפט שנייה בתיק, במסגרתה לובנו טענות הצדדים ביחס לסכום ההשבה לו זכאים לקוחות שנגבתה מהם העמלה נשוא התובענה ביתר. במסגרת הדיון בית המשפט הנכבד הדגיש כי סכום ההשבה צריך לשקף את גובה הנזק שנגרם ללקוחות ולא להוות פיצוי עונשי. בסוף הדיון, ניתנה לצדדים שהות של 30 יום לנסות להגיע להסכמות בדבר תוספת הריבית לסכום ההשבה ללקוחות הזכאים, בניסיון לייתר את המשך בירור ההליך.

15. ביום 5.2.25 הגישו הצדדים עמדות מטעמם לעניין המשך בירור ההליך. המבקשת הודיעה כי היא מסכימה להסדר פשרה לפיו תבוצע השבה של הקרן בתוספת הפרשי הצמדה וריבית וללא ריבית בנקאית, הואיל ועל פי הערכת המבקשת זוהי השבה בהיקף של כ-75% מהסכום שנתבע בבקשת האישור (כלומר הקרן בתוספת הפרשי הצמדה וריבית וריבית חובה בנקאית), ועל כן זוהי פשרה סבירה וראויה. הבנק טען כי השבת הסכום המצרפי בו חויבו כלל הלקוחות בתוספת הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה מהווה השבה שהינה מעבר לסכום המגיע כדין ללקוחות (כלומר מעל 100%) לו היתה מתבצעת בדיקה נפרדת של כל אחד מהלקוחות הזכאים. בהתאם טען המשיב, כי לא מדובר בשום אופן ב"פשרה" כפי שהמבקשת טוענת אשר נדמה שעותרת לפיצוי "עונשי". המשיב אף הוסיף כי בדיקה פרטנית אינה אפשרית לאור עלויותיה העצומות, והיא תביא כאמור בסופו של דבר לכך שלפחות חלק מחברי הקבוצה לא יזכו לכל פיצוי נוסף.

16. ביום 3.4.25 התקיים קדם משפט שלישי בסופו ציין בית המשפט הנכבד כי הסדר פשרה הוא הפורמט המתאים, בשים לב לכך שכל צד שומר על טענותיו, וכי "לעניין זה המבקשים אינם מודים כי די בהשבת הפרשי הצמדה וריבת ואילו הנתבע מצידו שומר על טענותיו לפיהם השבה של הסכום בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מהווה השבה של למעלה מ- .100%". בהתאם, הומלץ לצדדים להגיע להסדר פשרה בשים לב לכך שלדידו של בית המשפט הנכבד, מבלי לקבוע מסמרות, בנסיבות תיק זה, השבה של הסכום בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כהצעת המשיב מהווה השבה מספקת ולא נכון לחייב את המשיב בריבית בנקאית ואף לא לערוך שחזורי חשבון לכל אחד מחברי הקבוצה ממנו נגבה הסכום על ידו. זאת גם לאחר שהמשיב הסביר שלטענתו השבת ריבית בנקאית תביא לפיצוי ביתר, ואף עמד על מורכבות עריכת שחזור חשבון ועלויות הכרוכות בכך.

17. בהמשך להחלטות קודמות של בית המשפט הנכבד והמלצותיו, הגיעו הצדדים להסדר פשרה זה, כמפורט בבקשה זו, אשר אישורו מתבקש כעת.

ב. הגדרת הקבוצה שעליה חל ההסדר

18. כל לקוחות המשיב שביצעו בתקופה הרלוונטית פעולה של העברה עצמית בסכום העולה על 600 דולר ארה"ב בגינה חויבו בעמלת העברת מט"ח עצמית בארץ הגבוהה מן העמלה המפוקחת הקבועה בתעריפון המשיב ליחידים ועסקים קטנים, אשר נכון לתקופה הרלוונטית, עמדה על סך של 10 דולר ארה"ב.

ג. עיקרי הסדר הפשרה, השיקולים העומדים ביסודו והסיכונים והסיכויים בהמשך ניהול

19. בהמשך להמלצת בית המשפט הנכבד, החלטות קודמות בתיק, ועל יסוד הסיכויים והסיכונים בתיק, הצדדים הביעו רצונם לסיים את המחלוקת נשוא הבקשה לאישור באמצעות הסדר פשרה **המבוסס על הצעתו של בית המשפט**, וזאת מבלי שתהא בכך משום הודאה באיזו מטענות הצדדים. להלן עיקרי הסדר הפשרה.

20. הצדדים הסכימו כי על בסיס כל האמור לעיל, ובכלל זה טענות המבקשת, טענות המשיב ובדיקותיו, ובהמלצת בית המשפט כאמור, ולצורך הסדר הפשרה, מתחייב המשיב, לפעול כדלקמן:

21. המשיב יבצע השבה פרטנית ללקוחות הזכאים, כהגדרתם לעיל, של מלוא עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ שנגבתה מהם ביתר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א–1961, כדלקמן:

(א) <u>לקוחות זכאים אשר נכון למועד התשלום מנהלים חשבון פעיל אצל המשיב</u>: סכום ההחזר ישולם ישירות לחשבונם בבנק.

(ב) לקוחות זכאים אשר נכון למועד התשלום אינם מחזיקים חשבון פעיל אצל המשיב: סכום ההחזר ישולם בשיק בתוקף של 90 ימים מיום משלוח השיק. השיק ישלח על ידי הבנק לכתובת האחרונה של הלקוח הזכאי, כפי שהיא רשומה בבנק. פניות של לקוחות זכאים בעניין זה ייעשו לב"כ המבקשת בהתאם לפרטיו בכותרת הסדר הפשרה זה. ב"כ המבקשת יבחן וירכז את הפניות, ולאחר מכן יעביר אותן לבנק במרוכז, בצירוף פרטי חשבונות בנק לזיכוי, וזאת עד 30 ימים מתום תוקף השיק. למען הסר ספק יובהר, כי הרשימה שתועבר לבנק על ידי ב"כ המבקשת הינה סופית, ולא תתאפשר השלמת פרטים או תיקונים לאחר העברתה, אף אם נפלה בה טעות. עוד יובהר, כי במקרה שלא ניתן יהיה לזכות את חשבון הלקוח הזכאי (לרבות עקב פרטי חשבון שגויים, חשבון סגור או כל סיבה אחרת), הסכום שלא זוכה יועבר לקרן.

(ג) ככל ובחלוף 150 ימים מיום משלוח השיק, השיק לא יפרע וסכומו לא הועבר לחשבון אחר כמפורט בס"ק (ב) לעיל, סכום השיק יועבר לקרן שהוקמה לפי סעיף 20(ג)(2) לחוק תובענות ייצוגיות.

(ד) למען הסר ספק מובהר, כי העברת התשלום לחשבון העו"ש או משלוח השיק בס"ק (א)-(ב) לעיל, בהתאמה, מהווה מילוי הוראות ביצוע ההסדר על ידי הבנק, וזאת גם אם נעשה שינוי בזהות בעלי החשבון או מספרם.

22. **<u>באשר להסדרה עתידית</u>** - בשל העובדה שהתקלה תוקנה כאמור ביום 28.2.23, באופן שהגביה העודפת לא תישנה, אין כמובן צורך בהסדרה עתידית נוספת.

23. בחלוף המועד לביצוע התחייבויותיו, יגיש המשיב הודעה של רואה חשבון חיצוני של הבנק כי הוא ווידא שההסדר בוצע באמצעות בדיקה מדגמית או כל בדיקה אחרת לפי שיקול דעתו.

24. כאמור, מתווה הפשרה לעיל, סכומי ההחזר ותוספת ההצמדה והריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה נקבעו בהמשך להמלצת בית המשפט הנכבד כשכל צד שומר על טענותיו בעניין. לשיטת המבקשת לא די בהשבת העמלה שנגבתה ביתר בתוספת הצמדה וריבית, ואילו לשיטת המשיב השבת העמלה בתוספת הצמדה וריבית הינה השבה של למעלה מ-100% בשים לב לכך שלקוחות שהיו ביתרת זכות אינם זכאים באופן רוחבי לתוספת ריבית על יתרות זכות בעו"ש.

25. מכל מקום הצדדים מסכימים שהסדר הפשרה הוא ראוי והוגן, ומשקף תועלת ממשית לחברי הקבוצה. הסדר הפשרה מספק פתרון פשוט ויעיל לחישוב סכומי ההחזר המבוסס על נתוני אמת, ומונע את הצורך בביצוע תהליכים מורכבים של תחשיבים ושחזורי חשבון פרטניים. תהליכים אלו היו מצריכים זמן רב ומשאבים ניכרים, ולעמדת המשיב, אף היו מביאים להקטנה משמעותית של סכום ההשבה הכולל הסופי המגיע לחברי הקבוצה, ככל שהיה נמצא כי מרבית הלקוחות הזכאים היו מצויים ביתרת זכות בתקופה הרלוונטית.

26. למותר לציין, כי כבכל הסדר פשרה, גם הסדר הפשרה שאישורו מתבקש כעת מבוסס על הערכת הסיכונים והסיכויים של כל אחד מהצדדים.

27. כידוע, במסגרת הסכמי פשרה "קונים" הצדדים, על-ידי התקשרות בהסכם פשרה, את הסיכון כי טענותיהם לא יתקבלו. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בת"צ (מחוזי-ת"א) 26912-02-14 **יוסף שביט נ' קבוצת חג'ג' ייזום נדל"ן בע"מ**, פסקה 26 (נבו, 29.4.15), כדלקמן:

"...הסכם פשרה, כל הסכם ולא רק בתביעה ייצוגית, הוא הסכם של 'קניית סיכון'. בהסכם פשרה מטיבו, אין לצדדים ידיעה מלאה ביחס לתוצאה האפשרית של ההליך ביניהם, ובשל כך הם מוכנים לקנות את הסיכון שטענותיהם – כולן או חלקן – יידחו. במסגרת הסכם הפשרה, הצדדים מוותרים על טענותיהם לאור הסיכון הזה, כדי לקנות ודאות ושליטה על ההליך".

28. לאור כל האמור לעיל, סבורים הצדדים, כי בראייה כוללת הסדר הפשרה שלעיל, שאישורו מתבקש בבקשה זאת, משקף בצורה ראויה את הסיכונים והסיכויים בתיק ואת קניית הסיכון על ידי הצדדים, ומהווה הסדר ראוי, הוגן וסביר לסיום ההליך שבכותרת, לטובת חברי הקבוצה. וזאת גם בשים לב לחיסכון במשאבים, הן מצד הצדדים והן מצד בית המשפט הנכבד, ולשלב המוקדם יחסית בו מצוי הדיון בתיק, בטרם ניתנה החלטה בבקשה לאישור והתובענה לגופה, וגם זאת יש לקחת בחשבון.

ד. תחולה – העילות והסעדים שלגביהם תהווה ההחלטה על אישור הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה

29. הסדר הפשרה יחול על כל אדם המשתייך לקבוצה, כהגדרתה בפרק ב' לעיל.

30. מבוקש כי יינתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, ועם אישור ההסדר על פי תנאיו על ידי בית המשפט הנכבד ובכפוף למילוי הוראות ההסדר על ידי המשיב, יהווה הדבר סילוק סופי ומוחלט של זכויות המבקשת וחברי הקבוצה המיוצגת כהגדרתה לעיל בגין כלל העילות והסעדים שפורטו בבקשת האישור בנוגע לכלל טענות המבקשת, לרבות בקשר עם הפרת חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, הוראות כללי הבנקאות (שירות ללקוח) (עמלות) תשס"ח-2008 ו/או הפרת חוזה ו/או חוסר תום לב בקיום חוזה ו/או עשיית עושר ולא במשפט ו/או הפרת חובת הנאמנות ועוד אשר קמו עד למועד אישור הסדר פשרה זה בפסק דין, ויהווה מעשה בית דין סופי ומוחלט כלפי כל חברי הקבוצה הנ"ל, וזאת למעט חברי הקבוצה שיבקשו לצאת מן הקבוצה ובית המשפט הנכבד יאשר זאת על פי סעיף 18(ו) לחוק תובענות ייצוגיות.

ה. המלצה לגבי גמול ראוי למבקשת ושכר טרחה לב"כ הקבוצה

31. בהתאם לסעיף 18(ז)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, הצדדים הסכימו לפנות לבית המשפט הנכבד בהמלצה משותפת בדבר גמול למבקשת ושכר טרחת באי-הכוח המייצגים. הצדדים ממליצים כי הגמול יעמוד על סכום השווה לשיעור של 4.4% מסכום ההשבה (4,972 ש"ח), בתוספת מס ערך מוסף, וכי שכר הטרחה יעמוד על סכום השווה ל-17.6% מסכום ההשבה (19,888 ש"ח), בתוספת מס ערך מוסף. הגמול ושכר הטרחה ישולמו מעבר לסכום ההשבה ולא מתוכו.

32. השיעורים המבוקשים תואמים את פסיקת בתי המשפט והם אינם על הצד הגבוה, ודאי לאור העובדה שמדובר בסכומים נמוכים - ראו ע"א 2046/10 **עזבון שמש נ' רייכרט**, פ"ד סה(2) 681 (2012); ת"צ (מחוזי ת"א) 33843-07-23 **סרסור נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ** (נבו 16.6.2024); ת"צ (מחוזי ת"א) 52481-01-23 **דלה נ' זסט פקטורי ע.ש בע"מ** (נבו 18.7.2024); ת"צ (מחוזי ת"א) 23066-04-20 **הררי נ' שופרסל בע"מ** (נבו 18.8.2024).

33. על פי הסכמת הצדדים, מבוקש לאשר כי 15 ימים לאחר אישור הסדר הפשרה יבוצע תשלום בשיעור של 70% מהגמול ומשכר הטרחה. בקשה זו תואמת את הפסיקה. ראו ת"צ (מחוזי מרכז) 14144-05-09 **הראל ניהול קרנות בע"מ נ' לנדמארק גרופ בע"מ**, פסקה 35 (נבו 5.9.2017); תנ"ג (מחוזי תל אביב) 18994-07-15 **דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ**, פסקה 17 (נבו 18.3.2018); וכן ת"צ (מחוזי תל אביב)

2484-09-12 הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' כהן, פסקה 24 (נבו 30.6.2019). היתרה, בשיעור של 30%, תשולם 15 ימים לאחר השלמת ביצוע ההסדר, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

ו. אין צורך במינוי בודק

34. בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, המשיב מבקש מבית המשפט הנכבד לפטור את ההסדר מהצורך במינוי בודק, מן הטעמים הבאים:

תחילה יפנה המשיב לאמור באותו סעיף 19(ב)(1) כדלקמן:

> "בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה, אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (ובסעיף זה – בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו...".

35. בענייננו, בוצעה בדיקה של רואה החשבון המבקר של הבנק, ובהתאם ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד מיום 30.9.24 לפיה **נחה דעתו כי יש בדו"ח רואה החשבון כדי להוות בדיקה מספקת**, ועל כן אין כל צורך למנות בודק לבדיקת הנתונים העומדים ביסוד הפשרה.

36. כאמור, מדובר בהסדר פשרה המבוסס על טענות עובדתיות ומשפטיות פשוטות יחסית, כשלגבי עצם בירורן אין צורך במינוי מומחה. הנתונים העומדים ביסוד הסדר הפשרה ושליפתם על ידי המשיב הינם **פשוטים וגולמיים** והם לא הצריכו תחשיבים או חישובים או הנחת הנחות כלשהן, וכולם נתמכים בתצהיר מטעם המשיב ובחוות דעת רו"ח חיצוני של הבנק.

37. מדובר בהסדר פשרה המבוסס על מתווה אשר התגבש בהתאם להצעת בית המשפט הנכבד, ובהתחשב בסיכונים והסיכויים של הצדדים. בנסיבות העניין, מינוי בודק אינו נדרש ואינו מוסיף על יכולתם של הצדדים להסדר הפשרה או בית המשפט הנכבד לבחון את סבירותו של ההסדר בשים לב לסכומים הרלוונטיים.

38. לבסוף, הרצון למנוע עלויות העלולות להכביד על הצדדים ואף לסכל את הפשרה, היוו כולם טעמים לבתי המשפט להפעיל את סמכותם לפי סעיף 19(ב)(1) ולא למנות בודק לבחינת הסדרי פשרה בתובענות ייצוגיות. כל אלו מתקיימים גם בענייננו ביתר שאת, כשהסכומים המדוברים נמוכים מאוד. בהתאם, ובשים לב לשיקולים דלעיל בענייננו, אין יתרון המצדיק השקעה כספית במינויו של בודק. לעניין זה ראו למשל בש"א (ת"א) 1877-06 **שרית טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס בלינסון)** (31.5.2010):

> "השאלה אם קיים יחס ראוי בין שיעור הנזק הנטען בבקשת האישור לבין שווי ההטבה המוצעת במסגרת הסדר הפשרה היא שאלה משפטית – המוכרעת על ידי בית המשפט בהתאם להערכתו את הסיכויים והסיכונים הכרוכים בניהול הדיון בה; וכך אמנם נעשה. בנסיבות המקרה נראה אפוא כי אין תועלת של ממש במינוי בודק ואיני רואה לכן סיבה להכביר על הצדדים הוצאות נוספות שלא לצורך".

39. כן ראו את פסק הדין בעניין ת.א. (ת"א) 1126/07 בש"א 3058/07 **אילן ארגס נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ** (13.9.2009):

> "**מינויו של בודק על ידי בית משפט מגלגל על הצדדים עלויות נכבדות ביותר הן של זמן והן של כסף – באופן שלא בכל מקרה התועלת הצומחת מן המינוי עולה על העלות שלו**... ברור כי במצב שבו כתוצאה מן המבצע תנובה מוכרת מארז של 6 יחידות של המוצר במחיר של 16.76

₪ במקום במחיר של 25.14 ₪ - ציבור הצרכנים של המוצר נהנה מהטבה משמעותית. יתכן כי שוויה של הטבה זו נמוך או גבוה במידה כזו או אחרת מן ההערכה של תנובה, ואף סביר להניח כי תנובה בעצמה נהנית מהמבצע מבחינה זו שכפי הנראה יש לו ערך מוסף של קידום מכירות – **ואולם חשיבותו ויתרונו של ההסדר הוא בקידום אכיפה יעילה של הדין והרתעה מפני הפרתו, הכל כמפורט לעיל. משכך, בהתחשב בסיכוייה של בקשת האישור, ביתרונותיו של הסדר הפשרה ובשווי הכולל הנמוך יחסית של הסדר הפשרה - איני סבורה כי יש צורך להעמיס על הצדדים את העלויות הנוספות והניכרות הכרוכות במינוי בודק**".

40. המבקשת אינה מתנגדת לאי מינוי בודק.

ז. הסכמות נוספות אליהן הגיעו הצדדים ובקשת פטור מחלקה השני של האגרה

אגרת בית משפט

41. כקבוע בתקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007, ישפה המשיב את המבקשת בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה (בסך של 5,671 ₪) בכפוף להעברת פרטי חשבון. וכן, ככל שבית המשפט הנכבד לא יפטור אותו מכך, ישלם את חלקה השני של האגרה (כהגדרתה בתקנות כאמור).

42. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו מכוח תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, ולפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה. וזאת משום שבענייננו מתקיימים טעמים מיוחדים לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה, שכן מדובר בבקשת אישור בסכום נמוך במיוחד, כאשר מתווה הפשרה הוגש בהתאם להמלצת בית המשפט הנכבד, וכי יש בהסדר הפשרה אליו הגיעו הצדדים כדי להביא לחיסכון משמעותי בהוצאות ומשאבים ובראש ובראשונה בחיסכון של זמן שיפוטי משמעותי, בשים לב לשלב המוקדם בו מסתיים ההליך, אשר היה נדרש אילו הייתה הבקשה לאישור דנן מתבררת ומוכרעת עד תומה.

תנאי מתלה

43. אישור בלתי מותנה של הסדר הפשרה על ידי בית המשפט בפסק דין חלוט על כל מרכיביו, יהווה תנאי מתלה לתוקף ההסכמות בין הצדדים המפורטות בבקשה זו (להלן: "**התנאי המתלה**").

לענין זה יובהר, כי הסדר זה מהווה פרי משא ומתן ואיזון בין השיקולים הרלוונטיים לגביו, כמו גם בין הצדדים ועמדותיהם, **והכל בהתאם להמלצת בית המשפט הנכבד**. הצדדים מדגישים, כי הם מסכימים אך ורק להסדר הפשרה שהוגש לבית המשפט הנכבד, על כל תניותיו כפי שהן, כמקשה אחת. בהתאם הוסכם בין הצדדים לבקשת המשיב, כי אם בית המשפט הנכבד לא יאשר את הסדר הפשרה בכללותו כמות שהוא, לרבות בכל הקשור בהגדרת הקבוצה, ולרבות באשר לסעיפים הנוגעים למעשה בית דין ו/או לאי מינוי בודק, יהיה כל צד רשאי, להודיע, תוך שישים (60) ימים, על ביטול ההסדר, מחמת אי התקיימותו של התנאי המתלה, וזאת לפי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי.

אירוע מפסיק

44. במקרה שבו מספר הודעות הפרישה מטעם לקוחות המשיב שיאושרו על ידי בית המשפט יעלה על עשרים (20) יהיה הבנק זכאי (אך לא חייב) להודיע בכתב, בתוך עשרה (10) ימי עסקים מן המועד בו נודע לו על הודעות הפרישה כאמור, על פקיעת ההסדר (להלן: "**אירוע מפסיק**"). במקרה כאמור יתבטל גם פסק הדין שאישר את ההסדר.

התחייבות משותפת של שני הצדדים

45. הצדדים ובאי כוחם מתחייבים לפעול בתום-לב, ככל יכולתם, על מנת שההסדר יאושר בידי בית המשפט.

התחייבות המבקשת לא להיות מעורבת בהליך נוסף נגד המשיב בעניין זה

46. המבקשת מצהירה ומתחייבת, כי אין ולא יהיו לה ולמי מטעמה, כל טענה, דרישה ותביעה, מכל מין וסוג שהוא, כנגד הבנק בגין עילות התביעה שבבקשת האישור; והמבקשת ומי מטעמה מוותרים בזאת ויתור סופי ומוחלט, על כל טענה, דרישה ותביעה כאלה, בין אם הועלו על ידו או על ידי מי מטעמו, בכתב או בעל פה, לפני חתימת הסכם זה ובין אם לאו.

מועדים

47. במקרה של אי התקיימות התנאי המתלה או במקרה של ביטול ההסדר או פקיעתו בנסיבות שפורטו לעיל, ימשיכו הצדדים בניהול ההליך המתייחס לטענות נשוא הסדר פשרה זה מהשלב בו הופסק.

הסדרים נוספים

48. נמשך ההליך המשפטי בקשר עם טענות המבקש נשוא הסדר פשרה זה לאחר אירוע מפסיק ו/או בגין אי התקיימות התנאי המתלה וביטול ההסדר, ההסדר יחשב בטל מדעיקרא וכאילו לא נערך מעולם. לחתימה עליו לא תהא משמעות ראייתית ולא ניתן יהיה להגישו ו/או להסתמך עליו ו/או לעשות בו או בתוכנו שימוש כלשהו, בין במסגרת הליך שיפוטי כלשהו, בין במסגרת הליך מעין שיפוטי, בין במסגרת הליך מנהלי ובין במסגרת כל הליך אחר, ובכלל זה לא ניתן יהיה להשתמש בנתונים ו/או במצגים ו/או בטיוטות הסדר הפשרה ו/או בכל המסמכים שנערכו בין הצדדים לצורך הסדר הפשרה ו/או בקשר אליו.

49. בהתקיים התנאי המתלה ובחלוף המועד להתקיימות התנאים המפסיקים ובכפוף לכך שלא ארע אירוע מפסיק, יהווה פסק הדין מעשה בית דין כלפי כל חברי הקבוצה כהגדרתה בפרק ב' לעיל.

50. **אין בהסדר זה כל הודאה של מי מהצדדים באיזה מטענות הצד האחר להסדר, לרבות לעניין הטענות הנזכרות בבקשה לאישור התביעה כייצוגית, בתשובת המשיב ובכתבי בי-דין אחרים שהוגשו על ידי הצדדים, ובפרט בעניין תוספת הריבית וההצמדה על סכום ההשבה כפי שהוסכמה לבסוף.**

51. ההסדר כולל את כל ההסכמות שבין הצדדים והוא מגבש וממצה באופן סופי ובלעדי את כל ההסכמות בקשר עם האמור בו.

52. לא יהיה כל תוקף לכל שינוי או תוספת להסכמות הצדדים נשוא הסדר פשרה זה, אלא אם נעשו בכתב ונחתמו על ידי הצדדים להסדר. לא תשמע טענה על שינוי בהסכמות הצדדים בעל פה. כמו כן, לא יהיה תוקף לכל מצג ו/או משא ומתן, ככל שנוהל בין הצדדים, קודם לחתימת ההסדר.

53. הצדדים מתחייבים לפעול בתום-לב לקיומם של הסכמות הצדדים שפורטו לעיל ולבצע את כל הפעולות ולחתום על כל המסמכים, האישורים, הטפסים וההודעות, ככל שיידרש ושיהיה מועיל לצורך ביצוען.

54. המשיב יישא בכל ההוצאות הכרוכות באישור הסדר הפשרה, לרבות פרסום מודעות בעיתונות.

ח. סוף דבר

55. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש ברישא הבקשה.

גיל רון, עו"ד	אהרן רבינוביץ, עו"ד	שרון לובצקי הס, עו"ד	יניב הולצמן, עו"ד

ב"כ המבקשת

ב"כ המשיב

ת"צ 37252-01-23 סייברלוג'יק בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בעמ

מספר בקשה: 29

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

המבקשת **סייברלוג'יק בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד גיל רון ו/או אהרון רבינוביץ

נגד

המשיב **בנק לאומי לישראל בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד שרון לובצקי הס ו/או יניב הולצמן

פסק דין

לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו - 2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**").

בקשת האישור וטענות הצדדים;

1. עניינה של בקשת האישור, אשר הוגשה ביום 16/01/23, על ידי סייברלוג'יק בע"מ (להלן: "**המבקשת**") בטענה כי כאשר לקוחות בנק לאומי לישראל בע"מ (להלן: "**הבנק**" ואו "**המשיב**") – המסווגים כלקוחות מסוג יחידים ועסקים קטנים – מקבלים מט"ח לחשבונם מחשבון אחר על שמם בבנק אחר בארץ (להלן: "**העברה עצמית**") בסכום העולה על 600 דולר ארה"ב, גובה הבנק עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ הגבוהה מהעמלה המפוקחת בסך 10 דולר המופיעה בתעריפון הבנק (להלן: "**בקשת האישור**").

2. ביתר פירוט, במסגרת בקשת האישור נטען כי המבקשת ניהלה חשבון אצל הבנק המשיב ונוסף על כך גם חשבונות בבנק הפועלים בע"מ ובבנק דיסקונט בע"מ. שלושת החשבונות רשומים על שמה. המבקשת רשומה כעסק קטן אצל המשיב מחודש ינואר 2020. ביום 6/2/20 התקבל סכום של 987.5 דולר בחשבון המבקשת אצל המשיב. הסכום הועבר מחשבון המבקשת בבנק הפועלים. בגין קבלת סכום זה, חייב המשיב את המבקשת בעמלה החלה במקרה של העברה מחשבון של לקוח אחר – בסכום של 22.5 דולר. זאת במקום לחייבה בעמלה בסכום של 10 דולר. כך אירע למבקשת אף במקרה נוסף, בו ביום 15/5/20 התקבל סכום של 1777.5 דולר בחשבון המבקשת אצל המשיב. הסכום הועבר מחשבון המבקשת בבנק דיסקונט. בגין קבלת הסכום, חייב המשיב את המבקשת

בסכום של 22.5 דולר, במקום בסכום של 10 דולר. לטענת המבקשת, נודע לה כי כך גם אירע לאדם נוסף - מר גוטמן - בשני מקרים שונים.

3. במסגרת בקשת האישור הוגדרה הקבוצה על ידי המבקשת כדלקמן:

"כל לקוחות המשיב שהם יחידים ועסקים קטנים, שקיבלו מטבע חוץ מחשבונם (כלומר מחשבון של אותו לקוח) בבנק אחר בארץ, לחשבונם אצל המשיב, בסכום של 600 דולר ומעלה, וחויבו בעמלה בסכום העולה על 10 דולר ארצות הברית (להלן: דולר), החל משבע שנים לפני הגשת בקשה זו ועד הגשת התביעה הייצוגית לאחר אישורה."

4. בנסיבות כפי שפורטו עתרה המבקשת לסעדים הבאים: חיוב המשיב להשיב לכל חבר קבוצה את סכום העמלה העולה על 10 דולר בו הוא חויב בגין קבלת מטבע חוץ מחשבון אחר שלו בארץ לחשבונו אצל המשיב, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד החיוב ועד ההשבה בפועל (בתוספת ריבית בנקאית שחויבה בגין סכום זה, בחשבונות שנמצאו ביתרת חובה); הטלת איסור על המשיב לגבות סכום העולה על 10 דולר עבור קבלת מטבע חוץ מחשבון של אותו לקוח בארץ; מינוי בעל תפקיד אשר יפקח על ביצוע פסק הדין; וכן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, חלקה או הציבור.

<u>הבקשה לאישור הסדר פשרה</u>;

5. ביום 2/9/25 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה. במסגרת הבקשה הודיעו כי הגיעו להסדר פשרה אשר הוראותיו תפורטנה להלן וזאת, על בסיס האמור לעיל, ובהביאם לידי ביטוי את טענות המבקשת מזה, טענות הבנק ובדיקותיו מזה (ובכלל כך הודעתו ולפיה מדובר בתקלה אשר תוקנה כבר ביום 28/2/23), ובהמלצת בית המשפט.

6. במסגרת הסכם הפשרה, הוגדרה הקבוצה עליה יחול ההסדר כדלקמן:

"כל לקוחות המשיב שביצעו בתקופה הרלוונטית פעולה של העברה עצמית בסכום העולה על 600 דולר ארצות הברית בגינה חויבו בעמלת העברת מט"ח עצמית בארץ הגבוהה מן העמלה המפוקחת הקבועה בתעריפון המשיב ליחידים ועסקים קטנים, אשר נכון לתקופה הרלוונטית, עמדה על סך של 10 דולר ארצות הברית."

7. הבנק התחייב לבצע השבה פרטנית ללקוחות הזכאים, כהגדרתם לעיל, של מלוא עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ שנגבתה מהם ביתר – בסך כולל של 33,706 דולר ארה"ב (להלן: **"סכום ההחזר"**) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א – 1961 (להלן: **"חוק הריבית"**), כמפורט להלן:

א. לקוחות זכאים אשר נכון למועד התשלום מנהלים חשבון פעיל אצל הבנק – סכום ההחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ישולם ישירות לחשבונם בבנק;

ב. לקוחות זכאים אשר נכון למועד התשלום אינם מחזיקים חשבון פעיל אצל הבנק – סכום ההחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ישולם בשיק בתוקף ל 90 ימים מיום משלוח השיק. השיק ישלח על ידי הבנק לכתובת האחרונה של הלקוח הזכאי, כפי שהיא רשומה בבנק;

ג. פניות של לקוחות זכאים בעניין זה ייעשו לבא כוח המבקשת בהתאם לפרטיו בהסדר פשרה זה. ב"כ המבקשת יבחן וירכז את הפניות, ולאחר מכן יעביר אותן לבנק במרוכז, בצירוף פרטי חשבונות בנק לזיכוי, וזאת עד 30 ימים מתום תוקף השיק. למען הסר ספק, יובהר כי הרשימה שתועבר לבנק על ידי בא כוח המבקשת היא סופית ולא תתאפשר השלמת פרטים או תיקונים לאחר העברתה, אף אם נפלה בה טעות. עוד יובהר, כי במקרה שלא ניתן יהיה לזכות את חשבון הלקוח הזכאי (לרבות עקב פרטי חשבון שגויים, חשבון סגור, או כל סיבה אחרת), הסכום שלא זוכה, יועבר לקרן;

ד. ככל ובחלוף 150 ימים מיום משלוח השיק, השיק לא ייפרע וסכומו לא הועבר לחשבון אחר כמפורט בסעיף ג לעיל, סכום השיק יועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד לפי סעיף 27א לחוק (לעיל ולהלן: **"הקרן"**);

ה. למען הסר ספק, יובהר כי העברת התשלום לחשבון העו"ש או משלוח השיק בס"ק (א)-(ג) לעיל, מהווה מילוי הוראות ביצוע ההסדר על ידי הבנק, וזאת גם אם נעשה שינוי בזהות בעלי החשבון או מספרם.

8. אשר להסדרה עתידית, בשל העובדה שהתקלה תוקנה ביום 28/02/23, באופן שהגביה העודפת לא תישנה, הוסכם כי אין צורך בהסדרה עתידית נוספת.

9. בחלוף המועד לביצוע התחייבויותיו, יגיש הבנק הודעה מטעם רואה חשבון חיצוני מטעמו ולפיה הוא ווידא כי ההסדר בוצע באמצעות בדיקה מדגמית או כל בדיקה אחרת לפי שיקול דעתו.

10. כאמור, מתווה הפשרה לעיל, סכומי ההחזר ותוספת ההצמדה והריבית לפי חוק הריבית, נקבעו בהמשך להמלצת בית המשפט, כשכל צד אינו מודה בטענות הצד האחר ושומר על טענותיו בעניין. בכלל כך – טענות המבקשת ולפיהן לא די בהשבת העמלה שנגבתה ביתר בתוספת הצמדה וריבית ומאידך טענות הבנק ולפיהן השבת העמלה בתוספת הצמדה וריבית היא השבה של למעלה מ-100%, בשים לב לכך שלקוחות שהיו ביתרת זכות אינם זכאים באופן רוחבי לתוספת ריבית על יתרות זכות בעו"ש.

11. הצדדים מסכימים כי הסדר הפשרה הוא ראוי והוגן, ומשקף תועלת ממשית לחברי הקבוצה. עוד נטען כי הסדר הפשרה מספק פתרון פשוט ויעיל לחישוב סכומי ההחזר, המבוסס על נתוני אמת ומונע את הצורך בביצוע תהליכים מורכבים של תחשיבים ושחזורי חשבון פרטניים. נטען כי תהליכים אלו היו מצריכים זמן רב ומשאבים ניכרים ולעמדת הבנק אף היו מקטינים משמעותית את סכום ההשבה הכולל הסופי המגיע לחברי הקבוצה, ככל שהיה נמצא כי מרבית הלקוחות הזכאים היו מצויים ביתרת זכות בתקופה הרלוונטית.

12. <u>אשר לגמול ושכר טרחה</u> - הצדדים ממליצים כי הגמול למבקשת יעמוד על סך השווה לשיעור 4.4% מסכום ההשבה (4,972 ₪) בתוספת מע"מ, וכי שכר הטרחה יעמוד על סכום השווה ל- 17.6% מסכום ההשבה (19,888 ₪) בתוספת מע"מ. על פי הסכמת הצדדים, 15 ימים לאחר אישור הסדר הפשרה יבוצע תשלום בשיעור של 70% מהגמול ומשכר הטרחה, ואילו היתרה, בשיעור של 30% תשולם 15 ימים לאחר השלמת ביצוע ההסדר, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

13. נוסף על האמור, במסגרת הסדר הפשרה, ביקש הבנק כי בית המשפט יפטור את הצדדים מהצורך במינוי בודק. אשר לכך, נטען, כי בעניינו בוצעה בדיקה של רואה החשבון המבקר של הבנק, ובהתאם ניתנה החלטת בית המשפט מיום 30/09/24 לפיה נחה דעתו כי יש בדו"ח רואה החשבון כדי להוות בדיקה מספקת, ועל כן אין צורך למנות בודק. כאמור, מדובר בהסדר פשרה המבוסס על טענות עובדתיות ומשפטיות פשוטות יחסית, אשר אין צורך במינוי מומחה על מנת לבררן. המבקשת לא התנגדה לעמדתו של הבנק לעניין זה.

14. עוד הסכימו הצדדים, כי הבנק ישפה את המבקשת בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה (בסך 5,671 ₪) וביקשו כי בית המשפט יפטור את הבנק מתשלום חלקה השני של האגרה. לטענתם, מדובר בבקשת אישור בסכום נמוך במיוחד, כאשר מתווה הפשרה הוגש בהתאם להמלצת בית המשפט. עוד נטען כי מדובר בהסדר הפשרה יש כדי להביא לחיסכון משמעותי במשאבים ובזמן שיפוטי וכן כי יש להתחשב בשלב המוקדם בו מסתיים ההליך.

15. המבקשת מתחייבת כי אין לה ולא יהיו לה ולמי מטעמה כל טענה, דרישה ותביעה, מכל מין וסוג שהוא, כנגד הבנק בגין עילות התביעה שבבקשת האישור; והמבקשת ומי מטעמה מוותרים בזאת ויתור סופי ומוחלט על כל טענה, דרישה ותביעה כאלה, בין אם הועלו על ידו או על ידי מי מטעמו בכתב או בעל פה לפני חתימת הסכם זה, ובין אם לאו.

16. למען הסר ספק, ציינו הצדדים, כי אין בהסדר הפשרה כל הודאה של מי מהצדדים באיזה מטענות הצד האחר להסדר, לרבות לעניין הטענות הנזכרות בבקשת האישור, בתשובת הבנק ובכתבי בי-דין

אחרים שהוגשו על ידי הצדדים, ובפרט בעניין תוספת הריבית וההצמדה על סכום ההשבה כפי שהוסכמה לבסוף.

17. לאור כל האמור, התבקש בית המשפט לאשר את הסדר הפשרה כמבוקש.

המשך השתלשלות ההליך:

18. בהמשך להגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, ניתנה ביום 03/09/25 החלטתי בדבר פרסום מודעה בעיתונות ביחס להגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה במסגרת תובענה ייצוגית וכן הוריתי על העברת הסדר הפשרה ליועצת המשפטית לממשלה, אשר התבקשה להודיע עמדתה ביחס להסדר הפשרה המוצע.

19. ביום 29/12/25 הוגשה התייחסותם של הגורמים המקצועיים הרלוונטיים במדינה (להלן: "**הגורמים המקצועיים**") במסגרתה פורטו הערותיהם ביחס להסדר הפשרה, זאת מבלי להביע עמדה לחיוב או לשלילה ביחס ליתר פרטי ההסדר (להלן: "**עמדת הגורמים המקצועיים**"). ביום 01/01/26 הוגשה התייחסות הבנק לעמדת הגורמים המקצועיים. ביום 05/01/26 הודיעה המבקשת כי אינה רואה מקום להתייחס להערות הגורמים המקצועיים ומבקשת כי בית המשפט יאשר את הסדר הפשרה.

עמדת הגורמים המקצועיים:

20. הגורמים המקצועיים ביקשו להודיע כי לא מצאו לנכון להביע עמדה לחיוב או לשלילה ביחס לבקשה לאישור הסדר פשרה. לצד זאת, ביקשו הגורמים המקצועיים להתייחס לשאלת הצורך בעניין מינוי בודק וכן בכל הנוגע לפטור מאגרת בית המשפט.

21. אשר לכך, פתחו הגורמים המקצועיים והתנגדו לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט. בהקשר לבקשתם זו של הצדדים, נטען כי הבקשה התבקשה לאור סכום התביעה הנמוך בבקשת האישור וכן בהתבסס על מתווה הפשרה שהוגש בהתאם להמלצת בית המשפט ובשים לב לשלב הדיוני בו הוגש הסדר הפשרה. לעמדת הגורמים המקצועיים, נימוקים אלה אינם עומדים ברף הנדרש ואינם מהווים טעמים מיוחדים וחריגים, המצדיקים היענות לבקשה מסוג זה, כאשר הכלל הקבוע בתקנות הוא כי על המשיב לשאת בתשלום חלקה השני של האגרה בנסיבות השגתו של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית. עוד הוסיפו הגורמים המקצועיים ופירטו כי תקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז – 2007 (להלן: "**תקנות האגרות**") קובעות אסדרה ספציפית במקרה של הסדר פשרה ומכאן שאין זאת אלא שלא די בעצם ההגעה לפשרה, על מנת להצדיק פטור מיתרת האגרה. נטען כי שיקולים כדוגמת חסכון בזמן שיפוטי (הגם שלא נטענו כלל בהסדר הפשרה ולא בבקשה), כבר הובאו למעשה בחשבון וגולמו בקביעתו הערכית של מחוקק המשנה המתבטאת בהסדר הייחודי –נקודתי המצוי בתקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות. לפיכך, התחשבות בנימוקי פשרה כלליים פעם נוספת

בשלב הנוכחי מביאה להפרת האיזון אותו ביקש מחוקק המשנה להתקין וכי נימוקים אלה אינם מהווים "טעמים מיוחדים שיירשמו" לצורך מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. אשר לכך, לעמדת הגורמים המקצועיים, יש להקפיד כי במסגרת "טעמים מיוחדים שיירשמו" יכללו רק טעמים כבדי משקל, המהווים חריג של ממש לכלל הקובע כי על המשיב/ה לשאת בתשלום חלקה השני של האגרה, אחרת נמצא את החריג הופך לכלל, תכלית התקנות לא תקוים וגם הקופה הציבורית תמצא חסרה ללא הצדקה ובניגוד לכוונת מחוקק המשנה.

עוד הדגישו הגורמים המקצועיים, כי במסגרת ההליך דנן הוגשה תשובה לבקשת האישור, הוגשה תגובה לתשובה, וכן התקיימו שלושה קדמי משפט (בימים 12/03/24, 01/12/24 ו- 03/04/25). על כן, נראה כי ההסדר הוא תולדה של הליך משפטי אשר דרש משאבים שיפוטיים יקרים.

לאור האמור, התבקש לדחות את בקשת הצדדים לפטור כאמור.

22. לעניין שאלת הצורך במינוי בודק – אליה התבקשו הגורמים המקצועיים להתייחס – צוין כי לפי חוק תובענות ייצוגיות, יש למנות בודק, אלא אם מצא בית המשפט לנכון כי מתקיימים טעמים מיוחדים שיירשמו (בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק). נטען כי קיומה של דרישה זו, נובע מהצורך בעריכתה של בדיקה חיצונית ובלתי תלויה של ההסדר המוצע ושל השאלה האם הוא עולה בקנה אחד עם האינטרסים של חברי הקבוצה, אשר קולם אינו נשמע באופן ישיר על ידי בית המשפט. קרי, דרך המלך היא מינוי בודק בטרם קבלת אישורו של בית המשפט להסדר פשרה בתובענה ייצוגית. עם זאת, ככל שלאחר בחינת מכלול החומר המונח לפניו, יסבור בית המשפט כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא למנות בודק במקרה דנן, הגורמים המקצועיים אינם מתנגדים לכך.

<u>התייחסות הבנק לעמדת הגורמים המקצועיים</u>:

23. אשר לבקשת הפטור מהאגרה – הבנק חוזר על טענותיו בבקשה לאישור הסדר פשרה, אשר לטענתו מדברות בעד עצמן, ומחייבות את מתן הפטור כמבוקש. לטענת הבנק, חשוב להדגיש כי מיד עם בירור העובדות, הודיע הבנק כי ישיב את הכספים בצירוף ריבית והצמדה. נטען כי לאור זאת, לא היה כל צורך לקיים כל בירור עובדתי או משפטי בנושא והתנהלותו של הבנק הייתה מכוונת כולה לסיום מהיר ועניינים של העניין. כמו כן, נטען, כי מדובר בבקשת אישור בסכום נמוך במיוחד, כאשר מתווה הפשרה הוגש בהתאם להמלצת בית המשפט, וכי יש בהסדר הפשרה כדי להביא לחיסכון משמעותי בהוצאות ומשאבים ובראש ובראשונה בזמן שיפוטי משמעותי.

24. באשר לשאלת הצורך במינוי בודק – נטען, כי קיימים טעמים רבים המצדיקים שלא למנות בודק במקרה דנן וכי על פניו מהודעתם עולה שגם הגורמים המקצועיים אינם מתנגדים לכך בפועל. בהקשר לכך, הוזכר, כי עוד לפני הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה, עמד הבנק על כך שהעניין אינו מצדיק מינוי בודק חיצוני, בין היתר בשל סכום ההשבה הנמוך יחסית בהתאם לתצהיר הבנק אל

מול העלויות הגבוהות אשר תהיינה כרוכות במינוי בודק ובעיקר בשים לב לכך שהנתונים גובו בחוות דעת רואה חשבון חיצוני. עמדת הבנק התקבלה על ידי בית המשפט בהחלטה מיום 27/05/24.

דיון והכרעה;

25. כשרטוט הדרך להלן, אבהיר כי בבחינת הסדר הפשרה לפני, אדרש לשאלת סיכויי התביעה, בהתחשב בכך שבקשת האישור טרם הוכרעה, וכן אדרש לשאלה האם הסדר הפשרה האמור הינו ראוי, הוגן וסביר, בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה. הדיון באמור ייעשה בשים לב לעמדת הגורמים המקצועיים כפי שפורטה לעיל ולהתייחסות הצדדים לה.

המסגרת הנורמטיבית;

26. סעיף 18 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי הסדר פשרה בתובענה ייצוגית ייעשה רק באישור בית המשפט, כדלהלן:

"18. (א) לא ייעשה הסכם ליישוב הסכסוך שבענינו הוגשה בקשה לאישור או שבענינו אושרה תובענה ייצוגית (בחוק זה – הסדר פשרה), אלא באישור בית המשפט."

27. הדרישה לאישור הסדר פשרה באמצעות מנגנון ייחודי להליך תובענה ייצוגית, נובעת מהחשש מפני בעיית הנציג המובנית בהליך הסדר הפשרה במסגרת תובענה ייצוגית.

בעיה זו נובעת בעיקרה מכך שבשונה מהליך אזרחי-אדברסרי, בהליך הייצוגי על פניו, אין בנמצא צד להסכם אשר לו אינטרס לקדם את טובת הקבוצה. אלא שבכלל - האינטרס של התובע המייצג הוא להעצים את גמולו; האינטרס של בא כוחו הוא להעצים את שכר טרחתו; והאינטרס של המשיב הוא לצמצם את הוצאותיה במסגרת ההליך (ראו ת"צ (ת"א) 14148-08-15 שמעון דבוש נ' "מאיר" חברה למכוניות ומשאיות בע"מ (21/3/21); ת"צ (ת"א) 32754-11-18 תיסר נ' סונול ישראל בע"מ (14/1/20) בר"מ 4303/12 אינסלר נ' המועצה האיזורית עמק חפר (22/11/12)).

28. המחוקק אשר צפה את החשש האמור, התווה בסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות מנגנון המחייב את בית המשפט להימנע מאישור ההסדר ללא בחינתו באופן מעמיק ויסודי, עד שיגיע למסקנה כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וזאת על מנת לפקח ולמזער את החשש האמור (ראו: סעיף 19(א) לחוק; רע"א 3832/17 לוין נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ (4/7/17)).

יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות ברע"א 1644/15 אייל גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ (27/5/15) כדלקמן:

"על מנת להתמודד עם חשש זה קבע המחוקק את ההסדר שבסעיפים 18 ו- 19 לחוק תובענות ייצוגיות, אשר תכליתו "למנוע קנוניה בין התובע המייצג את הקבוצה לבין הנתבע [...] על חשבון חברי הקבוצה בהליך הייצוגי" (עניין שבו), ולפיו האפשרות לסיים בפשרה את ההליכים בתובענה ייצוגית או בבקשה לאישורה מותנית בקבלת אישורו של בית המשפט, הנדרש טרם מתן האישור לבחון את הסכם הפשרה שגיבשו הצדדים ולהשתכנע כי הוא "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה" (סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות)."

29. הואיל ובענייננו הוגש הסדר הפשרה המוצע עוד טרם ניתנה הכרעה בבקשת האישור, הרי שכחלק מבחינתו, אדרש לשאלה האם בקשת האישור עומדת לכאורה בדרישות סעיפים 3, 4 ו-8(א) לחוק תובענות ייצוגיות, בהתאם להוראת סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות. נוסף על כך, אדרש לבחינת השאלה האם יש למנות במקרה דנן בודק חיצוני, בהתאם להוראת סעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות הקובעת כי "בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך [...] אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו".

עוד אדרש להנמקה מיוחדת וזאת, כמצוות המחוקק המוטלת בסעיף 19(ג) לחוק תובענות ציבוריות הקובע:

"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה.

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר."

<u>משהובהרו הכללים אפנה ליישומם</u>;

30. בבחינת הקדמת ההכרעה להנמקה אפתח ואומר כי - לאחר שבחנתי את הסדר הפשרה, את עמדת הגורמים המקצועיים, ואת התייחסות הצדדים לה, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות כאמור לעיל - מצאתי כי הסדר הפשרה הינו ראוי, הוגן וסביר, ועל כן, ובשים לב לנסיבות העניין, מצאתי לאשרו.

31. כך וראשית, עיון בבקשת האישור מעלה כי על פניו במסגרת הבקשה מפורטות שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, וכי בנסיבות המקרה מתקיימים התנאים המנויים בסעיפים 3, 4 ו-8 לחוק תובענות ייצוגיות, שכן בקשת האישור נסבה על תביעה נגד תאגיד בנקאי, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח; כי על פניו התובענה ייצוגית היא הדרך היעילה להכריע בעניינם של חברי הקבוצה הרבים; וכן לא מצאתי טעם לסבור כי המבקשת פועלת או מנהלת את ההליך שלא בתום לב.

32. לעיל פורטו עילות התובענה, הסעדים שנתבעו ועיקרי הסדר הפשרה המוצע, ומשכך אינני מוצאת לשוב ולפרטם.

33. בבחינת הסיכונים והסיכויים בהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, מצאתי כי בעניינו מתקיימים סיכונים וקשיים שונים לשני הצדדים.

כך, על פניו, מצאתי כי יש מקום לטענות המבקשת (ולמצער טענות אלו לא נשללו ועל פניו הבנק אף הודה בהן) לפיהן כאשר לקוחות הבנק – המסווגים כלקוחות מסוג יחידים ועסקים קטנים – קיבלו מט"ח לחשבונם מחשבון אחר על שמם בבנק אחר בארץ, קרי מבצעים העברה עצמית, בסכום העולה על 600 דולר ארה"ב, גבה הבנק עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ הגבוהה מהעמלה המפוקחת בסך 10 דולר המופיעה בתעריפון הבנק. אשר לכך, הבנק עצמו אישר כאמור כי דובר בתקלה נקודתית וזמנית בגביית העמלה בגין העברות עצמיות בסכום זה, וזאת בגין מהלך מעבר שביצע הבנק למערכת חדשה המטפלת בתקבולי מט"ח באופן אוטומטי ולא באופן ידני על ידי פקיד, וכן כי התקלה האמורה תוקנה עוד ביום 28/02/23. נוסף על האמור, מבדיקת הבנק עלה כי הסכום המצרפי בו חויבו כלל לקוחות הבנק ביתר בשל התקלה עומד על סך של כ- 33,706.93 דולר ארה"ב בלבד בגין 1,908 עסקאות של תקבולי מט"ח עצמיים בגינם חויבו הלקוחות בעמלה ביתר.

בנסיבות האמורות, סברתי וכך אף סברו הצדדים כי במקרה דנן – בו מחד העובדות המקימות את עילת התביעה אינן שנויות במחלוקת ואולם, מאידך מדובר בתקלה נקודתית אשר כבר תוקנה- הרי שקיימים יתרונות בהגעת הצדדים להסדר פשרה על פני ניהול ההליך עד תומו.

<u>מנגנון פיצוי חברי הקבוצה וההסדרה העתידית המוצעת:</u>

34. לאחר שבחנתי את מנגנון הפיצוי שהוצע על ידי הצדדים במסגרת הסדר הפשרה אני סבורה שבכלל, מנגנון הפיצוי הוא ראוי ומאזן נכונה בין תכלית פיצוי חברי הקבוצה לבין אי הכבדה מיותרת על הבנק. זאת, בפרט בנסיבות שבהן בקשת האישור טרם אושרה ובהינתן שכפי שפורט לעיל – מדובר בעילות המבוססות על תקלה נקודתית, אשר התקיימה לאורך תקופה קצרה ונפתרה וכן, במנגנון אשר במסגרתו מבוצע מלוא סכום החזר הכספים אשר נגבה ביתר.

בתוך כך, מצאתי כי הפיצוי שהוצע כי יוענק לחברי הקבוצה – ביצוע השבה פרטנית ללקוחות הזכאים, כהגדרתם לעיל, של מלוא עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ שנגבתה מהם ביתר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית בהתאם לחוק הריבית - היא סבירה והוגנת בנסיבות העניין, בשים לב לכך שמדובר כאמור בתקלה נקודתית וזמנית בגביית עמלה בגין העברות עצמיות מעל 600 דולר ארה"ב וזאת בגין מהלך מעבר שביצע הבנק למערכת חדשה וכי התקנה תוקנה עוד ביום 28/02/23, מיד עם היוודע דבר התקלה לבנק. כמו כן, בהתאם למנגנון - ההשבה המוצעת תינתן באופן אוטומטי, ללא כל מגבלה או התניה כלשהי, ונוסף על כך הבנק אף התחייב – ביחס ללקוחות זכאים המנהלים חשבון פעיל אצל הבנק – כי סכום ההחזר, בתוספת ריבית והצמדה ישולם ישירות לחשבונם בבנק; וביחס ללקוחות זכאים אשר אינם מחזיקים חשבון פעיל אצל הבנק – כי סכום ההחזר בתוספת ריבית והצמדה יישלח בשיק לכתובת האחרונה של הלקוח הזכאי כפי שהיא רשומה בבנק.
מעבר לכל האמור, הוסכם כי ככל שבחלוף 150 ימים מיום משלוח השיק, השיק לא ייפרע וסכומו לא הועבר לחשבון אחר (בהתאם לבקשת הלקוח הזכאי), סכום השיק יועבר לקרן, ולא יוחזר לבנק. קרי בפועל ישלם הבנק במלואו את מלוא סכום הגבייה העודפת – בין ללקוחותיו ובין לקרן.

בחלוף המועד לביצוע התחייבויותיו, יגיש הבנק הודעה מטעם רואה חשבון חיצוני של הבנק ולפיה הוא ווידא כי ההסדר בוצע באמצעות בדיקה מדגמית או כל בדיקה אחרת לפי שיקול דעתו.

35. אציין כי בקביעתי בדבר סבירות סכום הפיצוי והמנגנון - לא נעלמה מעיני הקביעה ובהתאם לה בעת בחינת הסדר הפשרה, על בית המשפט לתת דעתו גם לפער בין הפיצוי המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שהיו עשויים חברי הקבוצה לקבל אילו הייתה התובענה מוכרעת לטובתם. בעניין זה, אמנם על פניו קיים פער משמעותי בין סכום ההחזר - 33,706 דולר ארה"ב בתוספת הפרשי הצמדה וריבית) – אל מול סכום התביעה (מעל 2.5 מיליון ש"ח). יחד עם זאת, לא מצאתי ליתן לפער לכאורי זה משקל רב, הואיל והתקיים קיומו של ספק באשר לאמיתות מסד הנתונים אשר שימש כבסיס

להערכת הנזק במסגרת בקשת האישור. כך, במסגרת בקשת האישור, ציינה המבקשת כי בשלב זה אינה יכולה להעריך את הסכום המדויק שנגבה שלא כדין מכל חברי הקבוצה, אולם נוכח מספרם הרב של לקוחות הבנק, העריכה כי הנזק המצרפי שנגרם לחברי הקבוצה המיוצגת הוא מעל 2.5 מיליון ₪. אלא שבמסגרת תשובתו לבקשת האישור, הבהיר הבנק כי אכן קרתה תקלה נקודתית וזמנית בגביית עמלה בגין העברות עצמיות מעל 600 דולר ארה"ב וזאת עקב מעבר שביצע למערכת חדשה המטפלת בתקבולי מט"ח באופן אוטומטי ואולם הבהיר כי מיד עם גילוי התקלה, פעל המשיב באופן מיידי לתיקונה, כך שהיה מדובר בתקופה קצרה בלבד. קרי, הובהר כי דובר בתקלה חד פעמית, ולא במדיניות הבנק, אשר ארעה לתקופה קצרה, וטופלה מיד עם היוודע התקלה. גם בכך יש לצמצם את היקף הקבוצה ואת סכום הנזק שנגרם לה.

זאת ועוד, אציין כי במסגרת ישיבת קדם המשפט בתיק, במהלכה לובנו טענות הצדדים, נשמעו טענותיהם בדבר מנגנון בדיקה לשם בחינת הצהרת הבנק ביחס לסכומים שנגבו ביתר והן בנוגע לאופן חישוב סכום ההשבה (הריבית שתושב על הסכום שיושב), ובין היתר ניתנה הצעת הבנק בדבר מנגנון בדיקה לפיה יוגש תצהיר מטעם נציג הבנק. אשר למנגנון זה, נקבע על ידי – בסופו של דבר כי נוסף על כך יעביר הבנק את הנתונים שבתצהיר לבדיקת רואה החשבון החיצוני של הבנק, אשר יבדוק את הנתונים האמורים מול השליפות שבוצעו על ידי הבנק ויוודא את נכונותם. ביום 23/7/24 הגיש הבנק הודעה על הגשת תצהיר נציג מוסמך מטעמו ודו"ח רואה חשבון מבקר ממנו עולה כי אושרו תוצאות השליפה של הבנק. הנה כי כן, על פניו נתוני המבקשת הסתמכו על הערכות בלבד בעוד שנתוני הבנק - אשר קבלתם יש בה בכדי לצמצם באופן משמעותי את סכום הנזק והיקף הקבוצה – הובאו לאחר בדיקות מטעם נציג הבנק וכן בדיקת הנתונים על ידי רואה חשבון חיצוני מטעמו.

זאת אף זאת, כתימוכין נוסף באשר לצמצום היקף הנזק, ניתן להביא את קביעת הפסיקה ובהתאם לה, בעת בחינת הפער הנראה בין סכום הנזק המוערך לבין סכום הפיצוי בהסדר הפשרה, יש לקחת בחשבון את האינטרס הקיים למבקש בהליך ייצוגי להעריך ביתר את סכום הנזק לחברי הקבוצה (ת"צ 14148-08-15 שמעון דבוש נ' "מאיר" חברה למכוניות ומשאיות בע"מ (21/3/21); ת"צ 18245-11-14 אורי גולדשטיין נ' המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ (16/8/20); ת"א 64087-01-17 שמן משאבי נפט וגז בע"מ נ' חלפון (13/1/20); ת"צ 29520-03-13 לייטקום (ישראל) בע"מ נ' חבס (19/3/17)).

מכל הטעמים האמורים לעיל, לא מצאתי ליתן לפער בין סכום התביעה לסכום הפשרה משקל משמעותי בנסיבות העניין דנן, ואינני סבורה כי יש בו כדי לשנות את התוצאה אליה הגעתי.

לאור האמור, מצאתי לאשר את הפיצוי המוצע לחברי הקבוצה ואת מנגנון העברת הפיצוי לחברי הקבוצה ו/או לקרן.

36. כמו כן, מצאתי כי בנסיבות בהן התקלה תוקנה ביום 28/02/23, באופן שהגביה העודפת לא תישנה, אין צורך בהסדרה עתידית נוספת.

מינוי בודק

37. כאמור, סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי מינוי בודק הוא הכלל ואילו אי-מינוי בודק הוא החריג. הצדדים טענו כי בעניינם מתקיימים טעמים מיוחדים אשר מצדיקים שלא להורות על מינויו של בודק.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לעניין זה, בנסיבות כפי שהונחו ופורטו, ובהעדר התנגדות מטעם הגורמים המקצועיים (למעט טענתם ולפיה מדובר בחריג לכלל אשר יש לנמקו), נחה דעתי כי אין צורך במינוי בודק.

זאת ראשית בהינתן שבהתאם להצהרת הבנק מדובר בטעות נקודתית בהיקף קטן יחסית (1,908 עסקאות בלבד), אשר טיבה הוסבר, ויתרה מכך הובהר כי היא תוקנה מיד לאחר גילויה. לכך יש להוסיף כי הצדדים אינם חולקים על כך שלשם בחינת היקף התקלה די בבדיקה פשוטה של נתונים מתוך מערכות הבנק. לכך יש להוסיף כי – כפי שפורט לעיל - בעניינו בוצעה בדיקה של רואה החשבון המבקר של הבנק, במסגרתו נבחרו 15 חיובים מתוך קובץ התחשיב של הבנק ונבדקה התאמת פרטי החיוב אל מול החיוב במערכות הבנק. כמו כן, נבחרו שני חיובים לאחר מועד תיקון התקלה במערכת הבנק ונבחן כי אלו בוצעו באופן תקין. בהמשך לכך, ביצע רואה החשבון המבקר חישוב עצמאי מלא לסך ההחזר הכספי שעל הבנק להחזיר ללקוחותיו על בסיס הנתונים בקובץ החישוב של הבנק. ביום 30/09/24 ניתנה החלטתי ולפיה יש בדו"ח זה כדי להוות בדיקה מספקת חלף מינוי בודק וזאת מהנימוקים המפורטים לעיל.

לאור כל האמור, לא מצאתי כל הצדקה למנות בודק ולהכביר בהוצאות מיותרות.

גמול ושכר טרחה

38. הצדדים המליצו כי הגמול למבקשת יעמוד על סך השווה לשיעור 4.4% מסכום ההשבה (כ- 4,972 ₪) בתוספת מע"מ, וכי שכר הטרחה יעמוד על סכום השווה ל- 17.6% מסכום ההשבה (כ- 19,888 ₪) בתוספת מע"מ. על פי הסכמת הצדדים, 15 ימים לאחר אישור הסדר הפשרה יבוצע תשלום בשיעור של 70% מהגמול ומשכר הטרחה, וכי היתרה, בשיעור של 30% תשולם 15 ימים לאחר השלמת ביצוע ההסדר, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

עוד הסכימו הצדדים, כי הבנק ישפה את המבקשת בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה (בסך 5,671 ₪).

39. סעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות קובעים את הקריטריונים אשר שומה על בית המשפט להביא לידי ביטוי בעת שהוא קובע גמול ושכר טרחה. אשר לקריטריונים אלו, בע"א 2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט סה(2) 681 (להלן: "**עניין רייכרט**"), קבע בית המשפט העליון כי אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, תוך שהוא מונה שיקולים נוספים שהוכרו בפסיקה לאורך השנים, כדלקמן:

"עינינו הרואות, כי אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת התביעה ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראויות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאידך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר. נקודה זו היא ייחודית לתובענה הייצוגית. זאת, נוכח העובדה כי הגשת הבקשה לאישור התביעה הייצוגית אינה מחייבת תשלום אגרת בית משפט בהתאם לסכום הנתבע. היינו, בעת פתיחת ההליך לא קיים חסם על התובע מתביעת סעדים כספיים בסכומים משמעותיים. על כן, קיימת חשיבות מיוחדת להתחשב בפער בין הסכום שנתבע לבין הסכום שנפסק בעת פסיקת שכר הטרחה. בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית (ראו, ע"א 10085/05 תנובה - מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי ז"ל, פיסקאות 62-63 ([פורסם בנבו], 4.12.2011)). סוג שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה (ראו ע"א 7094/09 ברוזובסקי הובלות בע"מ נ' איתוראן איתור ושליטה בע"מ, פיסקאות 13-14 ([פורסם בנבו], 14.12.2010); ראו עוד, לעניין תביעות שאינן ייצוגיות, ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395 (2005)). בהליך הייצוגי, בא-הכוח המייצג הינו בעל השפעה מהותית על האופן בו יתנהל ההליך. לפיכך, ישנה חשיבות מיוחדת למתן דגש למהלכיו של הפרקליט לעניין שכרו. סוג נוסף של שיקולים מתייחס ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה (לדיון מפורט בשיקולים שהוצגו ראו, ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, פיסקאות 12-14 ([פורסם בנבו], 7.2.2008); אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט 131 (התשס"ז) (להלן - קלמנט)."

כמו כן, הכירה הפסיקה אף בשיקול נוסף של מידת ההצלחה שנחל התובע המייצג בהליך (ע"א 7685/12 גרשט נ' תשובה יצחק (שרון) (13/4/14); ע"א 471/15 אברהמי נ' סלקום בישראל בע"מ (11/4/16)).

40. משהבאתי לידי ביטוי את כלל השיקולים כמפורט לעיל, מצאתי לאשר את הגמול ושכר הטרחה כפי שהוצעו על ידי הצדדים. זאת, הן הואיל ומצאתי את התובענה הייצוגית שהוגשה על ידי המבקשת מוצדקת וראויה, והן בהינתן שניתנה לקבוצה החזר פרטני של מלוא עמלת העברת מט"ח עצמית בארץ שנגבתה מהם ביתר, בתוספת הפרשי ריבית והצמדה.
נוסף על כך, ברי כי הגשת התובענה ובקשת האישור, ניהול ההליך עד כה, וכן המשא ומתן בין הצדדים, הצריכו מהמבקשת ומבאי כוחה השקעת זמן ומשאבים. נוכח כל האמור, מצאתי לאשר את הגמול ושכר הטרחה שהומלצו על ידי הצדדים הואיל ומצאתי אותם כסבירים, בנסיבות העניין, ובהתאם לתוצאה שהתקבלה.

<u>פטור מתשלום מחציתה השנייה של האגרה</u>

41. בשולי הדברים הנני מוצאת להידרש לבקשת הצדדים כי בית המשפט יפטור את הבנק מתשלום חלקה השני של האגרה בשתי בקשות האישור.

42. אשר לכך הרי שבכלל כפי שגם נקבע על ידי כב' השופט עמית ברע"א 3640/15 Bio-Engineering Project נ' מדינת ישראל – היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 4 וההפניות שם (12/10/15):
"[...] ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".

לצד זאת, סוגית תשלום האגרה והאפשרות להתיר את השבתה לידי המבקש במקרה של אישור הסדר פשרה הוסדרה בסעיף 7א(א)(3) לתקנות האגרות הקובע כי:
" (3) ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו; "

הנה כי כן, כעולה מהוראות תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות, במקרה בו מאושרת בקשה להסדר פשרה לפי 19 לחוק תובענות ייצוגיות, הכלל הוא כי המבקש נדרש להשלים את תשלום חלקה השני של האגרה ולשפות את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה. יחד עם זאת, נקבע כי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה, כולה או חלקה.

43. לעמדת הגורמים המקצועיים, אין הצדקה בנסיבות העניין לאשר פטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה כאמור וטעמיהם פורטו לעיל בהרחבה בסעיף 21 לפסק הדין.
לאחר שבחנתי את טענות הגורמים המקצועיים מזה ותשובת הבנק מזה- מצאתי להורות על פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. זאת בנסיבות בהן הצדדים הגיעו להסדר פשרה בשלב מוקדם בהליך, כך שבמסגרת ההליך הוגשו רק כתבי הטענות ולא התקיים הליך לחקירת המצהירים ובכך יש חיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד הנני מוצאת להדגיש - בהתייחס להערת הגורמים המקצועיים ולפיה התקיימו בתיק שלוש ישיבות קדם משפט - כי כל הדיונים שהתקיימו בתיק נסבו על תוכנו של הסכם הפשרה. לכך יש להוסיף כי הצדדים ביצעו בדיקות קודם לחתימה על הסדר הפשרה וטרחתם – לרבות בדיקת מבקר חיצוני מטעם הבנק – סייעה רבות להגעה להסדר פשרה. במצורף יש לציין כי מקור בקשת האישור בתקלה נקודתית אשר תוקנה לאחר זמן קצר יחסית ובהתאמה לכך, כי בסופו של יום היקף הגביה העודפת בפועל לא היה גדול.
משכך, אני סבורה כי מתקיימים בעניין דנן "טעמים מיוחדים" לפי תקנה 7א(א)(3) המצדיקים מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

44. נוסף על האמור, מצאתי לאשר את הסכמת הצדדים כי הבנק ישפה את המבקשת בגין חלקה הראשון של אגרת בית המשפט.

<u>סוף דבר:</u>

45. לאור האמור לעיל, מצאתי לאשר את הסדר הפשרה וליתן לו תוקף של פסק דין.

46. הנני פוטרת את הבנק מתשלום חלקה השני של האגרה.

47. אני מורה על פרסום הודעה לציבור בהתאם להוראות סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות תוך 7 ימים ממועד פסק דין זה, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית בעלי תפוצה רחבה, כאשר המשיבה תישא בעלות פרסום המודעה. **נוסח ההודעה יובא לאישור בית המשפט לפני פרסומה.**

48. הבנק ישלם למבקשת גמול סכום השווה לשיעור של 4.4% מסכום ההחזר בתוספת מע"מ, וכן שכר טרחה לבאי כוח המבקשת בסך השווה ל-17.6% מסכום ההחזר בתוספת מע"מ. הגמול ושכר הטרחה ישולמו מעבר לסכום ההחזר ולא מתוכו.

תשלום בשיעור של 70% מהגמול ומשכר הטרחה יבוצע 15 ימים לאחר אישור הסדר הפשרה, והיתרה, בשיעור של 30% בתוספת הפרשי הצמדה וריבית תשולם 15 ימים לאחר אישור בית המשפט את השלמת ביצוע ההסדר.

49. הצדדים ימציאו העתק מפסק דין זה בצירוף הסדר הפשרה, בצירוף ההודעה לציבור למנהל בתי המשפט, לשם רישומם בפנקס תובענות ייצוגיות, בהתאם להוראות סעיפים 19(ה) ו- 25(ז) לחוק תובענות ייצוגיות. כמו כן, הצדדים ישלחו העתק מההודעה לציבור ליועצת המשפטית לממשלה, בהתאם להוראת תקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע – 2010.

50. **<u>נקבע לתזכורת פנימית לקבלת הודעה מטעם רואה החשבון החיצוני של הבנק בדבר השלמת ביצוע הסדר הפשרה והבדיקות שביצע ליום 01/09/26.</u>**

51. המזכירות תדוור את פסק הדין לצדדים.